YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
16 päivänä toukokuuta 2002 *

Asiassa C-63/00,

jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa

Land Baden-Württemberg

vastaan

Günther Schilling,

Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

Bezirksregierung Lüneburg

vastaan

Hans-Otto Nehring,

Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Nehring, edustajaan Rechtsanwalt F. Schulze,

— Land Baden-Württemberg, asiamiehenään M. Koch,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Braun ja M. Niejahr,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Nehringin, edustajanaan F. Schulze, ja komission, asiamiehinään G. Braun ja M. Niejahr, 5.7.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.9.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bundesverwaltungsgericht on esittänyt 18.1.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.2.2000, EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhden-

netyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty kahdessa oikeudenkäynnissä, joissa ovat asianosaisina yhtäältä Land Baden-Württemberg ja maataloustuottaja Schilling sekä toisaalta Bezirksregierung Lüneburg ja maataloustuottaja Nehring ja jotka koskevat kansallisten viranomaisten heille määräämiä asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäiseen ja toiseen virkkeeseen perustuvia sanktioita.

Yhteisön lainsäädäntö

Nautaeläimiin sovellettavat tukijärjestelmät

Asetus N:o 805/68

3 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2066/92 (EYVL L 215, s. 49), 4 a—4 i artiklassa säädetään erilaisten palkkioiden myöntämisestä ja muun muassa tämän asetuksen 4 b artiklassa vahvistetusta sonneista ja emolehmistä annettavasta erityispalkkiosta.

Tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Asetus N:o 3508/92

4 Neuvoston 27.11.1992 antamalla asetuksella N:o 3508/92 (EYVL L 355, s. 1) on otettu käyttöön tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä (jäljempänä yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä).

5 Asetuksen N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää sovelletaan kotieläintuotannon alalla asetuksen N:o 805/68, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2066/92, 4 a—4 h artiklassa perustettuun naudanlihan tuottajia koskevaan palkkiojärjestelmään.

6 Asetuksen N:o 3508/92 6 artiklan 8 kohdassa säädetään, että saadakseen oikeuden yhden tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisön järjestelmän etuihin, kunkin tuottajan on jätettävä yksi tai useampi eläintukihakemus kyseisissä järjestelmissä säädettyihin määräaikoihin mennessä.

Asetus N:o 3887/92

7 Asetuksella N:o 3887/92 on otettu käyttöön asetuksessa N:o 3508/92 säädettyä yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

8 Asetuksen N:o 3887/92 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että rajoittamatta alakohtaisissa sääntelyissä tukihakemusten osalta vahvistettuja vaatimuksia, eläintukihakemuksissa on oltava kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti tuottajan tunnistetiedot, niiden eläinten määrä ja laji, joita tukihakemus koskee, tarvittaessa tuottajan sitoumus eläinten pysymisestä tilalla pitoaikana ja ilmoitus paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan, sekä tuottajan ilmoitus siitä, että tämä on saanut tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset.

9 Asetuksen N:o 3887/92 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1 Hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen.

— —

3 Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava merkittävää otosta hakemuksista. Tämän otoksen on edustettava vähintään:

— 10 prosenttia eläintukihakemuksista tai osallistumisilmoituksista,

— — .

4 Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä hakemukset, joita paikalla tehtävät tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja jätettyjen hakemusten edustavuuden perusteella. — —

— — "

10 Asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohta on sanamuodoltaan seuraava:

"Jos todetaan, että tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä on suurempi kuin tarkastuksessa todettu eläinten määrä, tuen määrä on laskettava todettujen eläinten määrän perusteella. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta ja 5 kohdan soveltamisen jälkeen tuen kertasummasta vähennetään kuitenkin:

a) enintään 20 eläintä koskevan tukihakemuksen osalta:

— todettua ylitystä vastaava osuus, jos kyseinen ylitys on enintään kaksi eläintä,

— todettua ylitystä vastaava osuus kaksinkertaisena, jos kyseinen ylitys on enemmän kuin kaksi ja enintään neljä eläintä.

Jos ylitys on enemmän kuin neljä eläintä, tukea ei myönnetä;

b) muissa tapauksissa:

— todettua ylitystä vastaava osuus, jos kyseinen ylitys on enintään 5 prosenttia,

— 20 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 5 prosenttia ja enintään 10 prosenttia,

— 40 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia.

Jos todettu ylitys on suurempi kuin 20 prosenttia, tukea ei myönnetä.

Edellä a alakohdassa tarkoitetut osuudet on laskettava hakemuksessa ilmoitetun määrän perusteella ja b alakohdassa tarkoitetut osuudet määritetyn määrän perusteella.

Kuitenkin, jos on kyse tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin vuoksi tehdystä väärästä ilmoituksesta:

— asianomainen tuottaja menettää oikeutensa kyseisen tukijärjestelmän etuihin kuluvana kalenterivuonna

ja

— jos ilmoitus on tehty tahallisesti väärin, tuottajalla ei ole oikeutta saman tukijärjestelmän etuihin seuraavana kalenterivuonna.

Jos tuottaja ei ole voinut noudattaa pitovelvollisuutta ylivoimaisen esteen vuoksi, tuottaja säilyttää oikeutensa palkkioon ylivoimaisen esteen tapahtumishetkellä tukeen oikeutettujen eläinten määrän osalta.

Palkkioita ei myönnetä hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

Tämän kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon erikseen eri palkkioon oikeutetut eläimet."

Pääasioiden oikeudenkäynnit ja ennakkoratkaisukysymys

11 Nyt käsiteltävän ennakkoratkaisukysymyksen taustalla on kaksi pääasiaa. Ensimmäisessä asiassa asianosaisina ovat Land Baden-Württemberg ja Schilling ja se koskee Schillingin 14.5.1993 tekemää hakemusta urospuolista nautakarjaa koskevien erityispalkkioiden myöntämisestä saman vuoden tammikuussa teurastetun 23 eläimen osalta sekä 14.4.1993 Italiaan vietyjen neljän härän osalta. Toimivaltainen viranomainen hylkäsi hakemuksen näiden neljän härän osalta, koska palkkiohakemusta ei ollut tehty kolmea päivää ennen eläinten poiskuljetusta. Lisäksi viranomainen alensi asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan nojalla muihin eläimiin kohdistuvaa kokonaispalkkiota 40 prosentilla.

12 Verwaltungsgericht katsoi tuottajan valituksesta antamassaan tuomiossa, että vietyjen härkien osalta palkkion maksamisesta oli perustellusti kieltäydytty, mutta että tämä seikka ei olisi oikeuttanut muita eläimiä koskeneiden palkkioiden lisäalentamisiin.

13 Tästä tuomiosta valitettiin Verwaltungsgerichtshof Baden-Württembergiin (Saksa), joka vahvisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion, minkä johdosta Land Baden-Württemberg on tehnyt Revision-valituksen ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen.

14 Toinen asia perustuu siihen, että Bezirksregierung Lüneburg hylkäsi Nehringin hakemuksen urospuolisesta nautakarjasta maksettavan erityispalkkion myöntämisestä neljän eläimen osalta niillä kahdella perusteella, että ensinnäkin kolme eläimistä oli teurastettu ennen kuin kaksi viikkoa oli kulunut häristä ja vuohista

maksettavia palkkioita koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesta osallistumisilmoituksesta ja toiseksi neljäs eläin ei ollut saavuttanut "vähimmäisteurastuspainoa".

15 Tuottaja haki Bezirksregierung Lüneburgin tekemään hylkäyspäätökseen muutosta Verwaltungsgericht Stadessa (Saksa). Tämä totesi 14.12.1995 antamassaan tuomiossa hylkäämisperusteen oikeaksi neljännen härän osalta, koska tuottaja ei ollut esittänyt näyttöä siitä, että vähimmäisteurastuspaino oli saavutettu. Se totesi lisäksi, että kyseisestä päätöksestä ei voinut seurata kolmen muun eläimen osalta haetun palkkion alentamista asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan nojalla.

16 Bezirksregierung Lüneburg valitti tästä tuomiosta Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtiin (Saksa), ja koska sen valitus hylättiin 11.2.1999 annetulla tuomiolla, se teki Revision-valituksen ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen.

17 Koska Bundesverwaltungsgericht katsoi, että riita-asioiden ratkaisu edellyttää asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tulkintaa, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esitti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko tukea alennettava 10 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla myös silloin, kun ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu ilmoitetun eläinten määrän ja tarkastuksessa todetun eläinten määrän välinen ero ei johdu hakijan antamista virheellisistä tiedoista, vaan siitä, että viranomainen katsoo, että palkkion myöntämisen edellytykset eivät täyty tiettyjen yksittäisten eläinten osalta?"

Ennakkoratkaisukysymys

18 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee tällä kysymyksellään lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä ja toista virkettä tulkittava siten, että tuen määrää on alennettava, vaikka ilmoitetun eläinten määrän ja tarkastuksessa todetun eläinten määrän välinen ero ei johdu hakijan antamista virheellisistä tiedoista, vaan siitä, että palkkion myöntämisen edellytykset eivät täyty tiettyjen eläinten osalta.

19 Nehring väittää, että asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä säädetään seuraamuksesta vain sellaisten tapausten osalta, että tehdyissä tarkastuksissa todetaan maataloustuottajan antaneen virheellistä tietoa. Näissä säännöksissä siis säädetään seuraamuksista silloin kun tarkastuksissa todetaan, että tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä on tosiasiallisesti havaittujen eläinten määrää suurempi. Kyseistä säännöstä voidaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tulkita vain tällä tavoin.

20 Land Baden-Württemberg puolestaan väittää, että tuen määrää on alennettava asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen mukaisesti, vaikka ilmoitetun eläinten määrän ja tarkastuksessa todetun eläinten määrän välinen ero ei johdu hakijan antamista virheellisistä tiedoista vaan siitä, että toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei tiettyjä eläimiä voida hyväksyä tukijärjestelmään. Pääasioissa kyseessä olevien tuenhakijoiden esittämä 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tulkinta olisi tämän asetuksen tavoitteen ja päämäärän vastainen, sillä asetuksella pyritään mahdollistamaan yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen tehokas

toteuttaminen sekä estämään ja rankaisemaan sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia.

21 Lisäksi Land Baden-Württemberg toteaa, että koska kyse on hyvin laajasta menettelystä, jossa valvonta voi tapahtua vain pistokokein, hakijan on laadittava hakemuksensa erittäin huolellisesti. Hakijan on katsottava olevan vastuussa kaikista sääntöjenvastaisuuksista, ja viranomaisen on otettava huomioon vain se, että hakijan antamista ilmoituksista ilmenee, että ilmoitettujen eläinten määrä on suurempi kuin niiden eläinten määrä, jotka viranomainen on todennut tukikelpoisiksi.

22 Komission mielestä esitettyyn kysymykseen on vastattava myöntävästi. Yhteisön tukien myöntämisestä tehdyt hallintopäätökset ovat yhteisiä päätöksiä, joiden nojalla tukihakemuksissa olevia eläinten luetteloita ei voida pitää pelkästään tietoina, jotka hakija antaa toimivaltaisille viranomaisille, joiden on tarkastettava ne uudelleen huolellisesti jokaisen hakemuksen osalta sekä korjattava ne. Asetuksessa N:o 3887/92 vahvistettu järjestelmä perustuu hakijan yhteistyöhön ja yhteisvastuuseen hänen ilmoittaessa hakemuksen esittäessään täyttävänsä palkkion myöntämisen edellytykset. Komissio katsoo, että pääasioissa kyseessä olevien maataloustuottajien ehdottama asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tulkinta voisi johtaa siihen, että tuenhakijat pyrkisivät esittämään totuudenmukaisia ilmoituksia, joissa kuitenkin on tukijärjestelmässä sovellettaviin tukikelpoisuuden edellytyksiin liittyviä virheitä.

23 Aluksi on muistettava, että asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettiin pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikana, että jos todetaan, että tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä on suurempi kuin tarkastuksessa todettu eläinten määrä, tuen

määrä on laskettava todettujen eläinten määrän perusteella. Tukea on siis alennettava osuudella, joka vaihtelee sen mukaisesti, kuinka suurelta osin hakemuksessa mainittu eläinten määrä ylittää todetun eläinten määrän.

24 Koska asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen sanamuotoon liittyy tulkintavaikeuksia sen kysymyksen osalta, tarkoitetaanko ilmaisulla "tarkastuksessa todettu eläinten määrä" tarkastuksen aikana määritettyä eläinten määrää vai niiden eläinten määrää, jotka toimivaltainen viranomainen on kyseisen tarkastuksen aikana todennut yhteisön tukijärjestelmän kannalta tukikelpoisiksi, tätä säännöstä on tutkittava asetuksen päämäärän valossa, ja jos säännöstä voidaan tulkita usealla tavalla, etusija on annettava tulkinnalle, jolla voidaan varmistaa säännöksen tehokas vaikutus (ks. mm. asia C-434/97, komissio v. Ranska, tuomio 24.2.2000, Kok. 2000, s. I-1129, 21 kohta ja asia C-403/99, Italia v. komissio, tuomio 4.10.2001, Kok. 2001, s. I-6883, 28 kohta).

25 Asetuksen N:o 3887/92 tarkoituksena on sen johdanto-osan ensimmäisen, seitsemännen ja yhdeksännen perustelukappaleen nojalla mahdollistaa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen tehokas täytäntöönpano, valvoa yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamista tehokkaasti sekä vahvistaa säännöksiä sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti.

26 Eri tukijärjestelmien erityispiirteet huomioon ottaen yhteisön toimielimet ovat vahvistaneet väärinkäytösten vakavuuden mukaan porrastettuja seuraamuksia. Eläintukihakemusten osalta asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraamuksista, jotka vaihtelevat tuen alentamisesta kyseisiä tukijärjestelmiä koskevan oikeuden menettämiseen kuluvana ja seuraavana kalenterivuonna.

27 Asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdassa halutaan siten rangaista tehokkaalla ja ennaltaehkäisevällä tavalla paitsi petoksellisista ja vakavan laiminlyönnin sisältävistä ilmoituksista myös kaikista sääntöjenvastaisuuksista, joita maataloustuottaja tekee tukihakemuksessaan.

28 Nehring väittää, että sen tuen määrää, jota hänellä on oikeus saada, voidaan asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen nojalla alentaa vain siinä tapauksessa, että hänen hakemuksessaan ilmoittama eläinten määrä eroaa toimivaltaisen viranomaisen tarkastuksessa toteamasta eli laskemasta määrästä.

29 Tältä osin on todettava, että tällainen tulkinta olisi ristiriidassa paitsi maataloustuottajien tekemiä tukihakemuksia koskevan asetuksen N:o 3887/92 säännösten sanamuodon kanssa myös yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevien yhteisön asetusten eli asetuksen N:o 3508/92 ja N:o 3887/92 tavoitteiden kanssa.

30 Asetuksen N:o 3887/92 5 artiklan 1 kohdasta nimittäin ilmenee, että niiden tietojen joukossa, joita maataloustuottajien tekemissä eläintukihakemuksissa on oltava, on tuottajan ilmoitus siitä, että se on saanut tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset.

31 Asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että siinä tarkoitetut kahdenlaiset tarkastukset eli hallinnolliset ja paikan päällä tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen.

32 Näin ollen asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu "tarkastuksessa todettu eläinten määrä" on ymmärrettävä siten, että se tarkoittaa niiden eläinten määrää, jotka toimivaltainen viranomainen on todennut tukijärjestelmään soveltuviksi niiden täyttäessä tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevat edellytykset.

33 Tukihakemuksen esittäessään maataloustuottajan on ilmoitettava ne eläimet, jotka täyttävät asiaa koskevassa yhteisön säännöstössä vahvistetut, kyseisten tukien myöntämistä koskevat erilaiset edellytykset.

34 Asetuksissa N:o 3508/92 ja N:o 3887/92 vahvistetulla yhdennetyllä hallinto- ja valvontajärjestelmällä pyritään hallinto- ja valvontakoneiston tehokkuuden parantamiseen. Tehokkaan menettelyn edellytys on, että ne tiedot, jotka tuenhakijan on annettava, ovat täydellisiä ja pitävät paikkansa heti alusta lähtien, jotta tuenhakija voi esittää asianmukaisen tukihakemuksen ja välttää seuraamukset (ks. vastaavasti asia C-369/98, Fisher, tuomio 14.9.2000, Kok. 2000, s. I-6751, 27 ja 28 kohta).

35 Lisäksi on todettava, että se tapa, jolla pääasiassa kyseessä olevat tuenhakijat pyrkivät tulkitsemaan asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä ja toista virkettä, loukkaisi suoraan sekä tällä säännöksellä että yhteisön toimielinten vahvistamaa yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevalla seuraamusjärjestelmällä tavoiteltua päämäärää.

36 Kuten komissio perustellusti toteaa, tällainen tulkinta johtaisi siihen, että tuenhakija pyrkisi esittämään ilmoituksia, jotka ovat totuudenmukaisia ilmoitettujen eläinten määrän osalta mutta virheellisiä tukijärjestelmään sovellettavien tukikelpoisuuden edellytysten osalta, koska häneltä evättäisiin ainoastaan oikeus

saada tukea niiden eläinten osalta, jotka eivät ole tukikelpoisia. Tällainen tulkinta tekisi yhteisön tukijärjestelmien tehokkaan hallinnon mahdottomaksi.

37 Sitä paitsi asetuksen N:o 3508/92 ja N:o 3887/92 säännöksistä ilmenee, että kansallisilla viranomaisilla ei ole velvollisuutta eikä etenkään mahdollisuutta tehdä tarkastuksia kaikkien niille esitetyissä tukihakemuksissa mainittujen tietojen todenperäisyyden varmistamiseksi. Asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut paikan päällä tehtävät tarkastukset kohdistuvat merkittävään otokseen hakemuksista, mutta tämä otos voi olla vain 10 prosenttia tuottajien tekemistä eläintukihakemuksista. Tästä seuraa väistämättä, että yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti niiden tuottajien, jotka tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ilmoittavat saaneensa tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset, on tehtävä tukihakemukset sellaisten eläinten osalta, jotka täyttävät nämä edellytykset. Tämän saman asetuksen 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisella virkkeellä halutaan rangaista niitä hakijoita, jotka eivät täytä tätä velvollisuutta, vaikka heillä ei olisikaan laiminlyöntejä tai he olisivat toimineet ilman petollista tarkoitusta.

38 Nehringin väitettä, jonka mukaan asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen tällainen tulkinta ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen, ei voida hyväksyä.

39 On nimittäin todettava, että yhtäältä yhteisön toimielimillä on maatalouden alalla laaja harkintavalta ja toisaalta asetuksessa N:o 3887/92 säädetään väärinkäytösten vakavuuden ja laajuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista (ks. vastaavasti asia C-354/95, National Farmers Union ym., tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4559, 53 ja 54 kohta).

40 Näin ollen vilpittömässä mielessä ja ilman petollista tarkoitusta virheen tehneelle maataloustuottajalle määrättävää erityisestävää ja tehokasta seuraamusta ei voida pitää perusteettomana tai suhteettomana (ks. em. asia National Farmers Union ym., tuomion 53 ja 55 kohta).

41 Lisäksi on huomattava, että vaikka asetukseen N:o 3887/92 voi liittyä tulkintavaikeuksia, asetusta huolellisesti tarkasteltaessa voidaan selvittää näiden alan ammattilaisille tarkoitettujen säännösten merkitys ja niiden soveltamisen seuraukset.

42 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä ja toista virkettä on tulkittava siten, että tukea on alennettava, vaikka ilmoitetun eläinten määrän ja tarkastuksessa todetun eläinten määrän välinen ero ei johdu hakijan antamista virheellisistä tiedoista vaan siitä, että palkkion myöntämisen edellytykset eivät täyty tiettyjen yksittäisten eläinten osalta.

Oikeudenkäyntikulut

43 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasioiden asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Bundesverwaltungsgerichtin 18.1.2000 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä ja toista virkettä on tulkittava siten, että tukea on alennettava, vaikka ilmoitetun eläinten määrän ja tarkastuksessa todetun eläinten määrän välinen ero ei johdu hakijan antamista virheellisistä tiedoista vaan siitä, että palkkion myöntämisen edellytykset eivät täyty tiettyjen yksittäisten eläinten osalta.

Macken Gulmann Schintgen

Skouris Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä toukokuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kuudennen jaoston puheenjohtaja